Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B

DYREKTYWA RADY 2003/49/WE

z dnia 3 czerwca 2003 r.

w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązanymi spółkami różnych Państw Członkowskich

(Dz.U. L 157 z 26.6.2003, s. 49)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Dyrektywa Rady 2004/76/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r.	L 157	106	30.4.2004
►M2	Dyrektywa Rady 2004/66/WE, z dnia 26 kwietnia 2004 r.	L 168	35	1.5.2004
►M3	Dyrektywa Rady 2006/98/WE z dnia 20 listopada 2006 r.	L 363	129	20.12.2006
►M4	Dyrektywa Rady 2013/13/UE z dnia 13 maja 2013 r.	L 141	30	28.5.2013

▼B

DYREKTYWA RADY 2003/49/WE

z dnia 3 czerwca 2003 r.

w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązanymi spółkami różnych Państw Członkowskich

Artykuł 1

Zakres i procedura

1. Odsetki lub należności licencyjne powstające w Państwie Członkowskim są zwolnione z wszelkich podatków nałożonych na te płatności w tym Państwie przez potrącenie u źródła lub przez naliczenie, pod warunkiem że właściciel odsetek lub należności licencyjnych jest spółką innego Państwa Członkowskiego lub stałym zakładem spółki Państwa Członkowskiego znajdującym się w innym Państwie Członkowskim.

2. Płatność dokonaną przez spółkę Państwa Członkowskiego lub przez zakład stały znajdujący się w innym Państwie Członkowskim uznaje się za powstałą w tym Państwie Członkowskim, zwanym dalej „państwem źródła".

3. Zakład stały jest uznany za płatnika odsetek lub należności licencyjnych tylko w takim zakresie, w jakim te płatności stanowią wydatki możliwe do odpisania od podatku w odniesieniu do zakładu stałego w Państwie Członkowskim, w którym się znajduje.

4. Spółkę Państwa Członkowskiego uznaje się za właściciela odsetek lub należności licencyjnych tylko wtedy, gdy otrzymuje ona te płatności dla własnej korzyści i nie jako pośrednik, taki jak przedstawiciel, powiernik lub upoważniony sygnatariusz, na rzecz innych osób.

5. Stały zakład uznaje się za właściciela odsetek lub należności licencyjnych:

a) jeżeli wierzytelność, prawo lub wykorzystanie informacji, w odniesieniu do których powstają odsetki i należności licencyjne, są rzeczywiście związane z tym stałym zakładem; oraz

b) jeżeli odsetki i należności licencyjne stanowią przychód, w odniesieniu do którego zakład stały podlega w Państwie Członkowskim, w którym się znajduje, jednemu z podatków wymienionych w art. 3 lit. a) pkt iii) lub w przypadku Belgii „impôt des non-résidents/belasting der niet-verblijfhouders", lub w przypadku Hiszpanii „Impuesto sobre la Renta de no Residentes", lub podatkowi, który jest identyczny lub w istotnym zakresie podobny oraz który jest nałożony po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy dodatkowo lub zamiast istniejących podatków.

6. W przypadku gdy zakład stały spółki Państwa Członkowskiego jest uznany za płatnika lub za właściciela odsetek lub należności licencyjnych, żadna inna część spółki nie jest uznawana za płatnika lub właściciela tych odsetek lub tych należności licencyjnych do celów niniejszego artykułu.

7. Niniejszy artykuł stosuje się tylko, jeżeli spółka, która jest płatnikiem, lub spółka, której zakład stały jest uznany za płatnika odsetek lub należności licencyjnych, jest spółką powiązaną ze spółką, która jest właścicielem tych płatności lub której zakład stały jest uznawany za właściciela tych odsetek lub należności licencyjnych.

8. Niniejszego artykułu nie stosuje się w przypadku, gdy odsetki lub należności licencyjne są płacone przez zakład stały spółki znajdujący się w państwie trzecim lub do niego oraz działalność gospodarcza spółki jest w całości lub częściowo prowadzona poprzez ten zakład stały.

▼B

9. Żadne przepisy niniejszego artykułu nie stoją na przeszkodzie, aby Państwo Członkowskie uwzględniało podczas stosowania swojego prawa podatkowego, odsetki lub należności licencyjne otrzymywane przez jego spółki, przez zakłady stałe jego spółek lub przez zakłady stałe znajdujące się w tym Państwie.

10. Państwo Członkowskie ma możliwość niestosowania niniejszej dyrektywy do spółki innego Państwa Członkowskiego lub do zakładu stałego spółki innego Państwa Członkowskiego w sytuacji, gdy warunki określone w art. 3 lit. b) nie zostały utrzymane przez nieprzerwany okres przynajmniej dwóch lat.

11. Państwo źródła może wymagać, aby spełnienie wymagań ustanowionych w niniejszym artykule oraz w art. 3 zostało uzasadnione w chwili płatności odsetek lub należności licencyjnych za pomocą zaświadczenia. W przypadku gdy spełnienie wymagań ustanowionych w niniejszym artykule nie zostało poświadczone w chwili płatności, Państwo Członkowskie ma prawo wymagać potrącenia podatku u źródła.

12. Państwo źródła może uczynić warunkiem uzyskania zwolnienia na mocy niniejszej dyrektywy wydanie decyzji obecnie przyznającej zwolnienie w następstwie zaświadczenia potwierdzającego spełnienie wymagań ustanowionych w niniejszym artykule oraz w art. 3. Decyzja w sprawie zwolnienia jest wydawana w terminie najwyżej trzech miesięcy po zaświadczeniu oraz po przedstawieniu takich dodatkowych informacji, o jakie Państwo źródło może w uzasadniony sposób poprosić. Decyzja ta jest ważna przez okres przynajmniej jednego roku po jej wydaniu.

13. Do celów ust. 11 i 12 zaświadczenie, które ma być wydane, w odniesieniu do każdej umowy dotyczącej płatności jest ważne przez przynajmniej jeden rok, ale nie więcej niż trzy lata od daty wydania, oraz zawiera następujące informacje:

a) dowód siedziby spółki przejmującej do celów podatkowych oraz, tam gdzie jest to konieczne, istnienia zakładu stałego potwierdzone przez organ podatkowy Państwa Członkowskiego, w którym spółka przejmująca ma siedzibę do celów podatkowych lub w którym znajduje się zakład stały;

b) własność tych opłat przez spółkę przyjmującą zgodnie z ust. 4 lub istnienie warunków zgodnie z ust. 5, w przypadku gdy zakład stały jest odbiorcą płatności;

c) spełnienie wymagań zgodnie z art. 3 lit. a) ppkt iii) w przypadku spółki przyjmującej;

d) minimalny pakiet akcji lub kryterium minimalnego pakietu akcji z prawem głosu zgodnie z art. 3 lit. b);

e) okres, w którym istniały pakiety akcji określone w lit. d).

Państwa Członkowskie mogą ponadto wymagać uzasadnienia prawnego w odniesieniu do płatności wynikających z umowy (np. umowa pożyczki lub umowa licencyjna).

14. W przypadku gdy wymagania w zakresie zwolnienia przestały być spełniane, spółka przejmująca lub zakład stały niezwłocznie powiadamiają spółkę wypłacającą lub zakład stały oraz, jeżeli Państwo źródło tego wymaga, właściwy organ tego Państwa.

15. W przypadku gdy spółka wypłacająca lub zakład stały potrąciły podatek u źródła, który ma być zwolniony na mocy niniejszego artykułu, można żądać zwrotu tego podatku u źródła. Państwo Członkowskie może wymagać informacji określonych w ust. 13. Wniosek o zwrot musi być przedłożony w ustanowionym okresie. Okres ten trwa przynajmniej dwa lata od dnia, w którym zostały zapłacone odsetki lub należności licencyjne.

▼B

16. Państwo źródło zwraca nadpłacony podatek potrącony u źródła w terminie jednego roku po należytym otrzymaniu wniosku oraz informacji dodatkowych, jakich Państwo źródło może w sposób uzasadniony wymagać. W przypadku gdy podatek potrącony u źródła nie został zwrócony w tym okresie, spółka przejmująca lub zakład stały są uprawnione, po upływie danego roku, do odsetek z tytułu tego podatku, który ma być zwrócony, w stopie odpowiadającej krajowej stopie procentowej, która ma być stosowana w porównywalnych przypadkach na podstawie prawa krajowego Państwa źródła.

Artykuł 2

Definicja odsetek oraz należności licencyjnych

Do celów niniejszej dyrektywy:

a) pojęcie „odsetki” oznacza przychód z wszelkiego rodzaju roszczeń, zabezpieczonych hipoteką lub nie, oraz uprawniających lub nie do udziału w zyskach dłużnika, w szczególności przychód z papierów wartościowych oraz przychód z obligacji, łącznie z premiami oraz nagrodami związanymi z takimi papierami wartościowymi, obligacjami; kary opóźnienia w płatnościach nie są uznawane za odsetki;

b) pojęcie „należności licencyjne” oznacza wszelkiego rodzaju płatności uzyskane jako wynagrodzenie za wykorzystywanie lub prawo do wykorzystywania wszelkich praw autorskich w zakresie prac literackich, artystycznych lub naukowych, łącznie z filmami dla kin oraz oprogramowaniem, każdym patentem, znakiem towarowym, projektem lub modelem, planem, tajemnicą technologii lub procesem produkcyjnym, lub informacje dotyczące doświadczenia w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej; płatności za używanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego są uznawane za należności licencyjne.

Artykuł 3

Definicja spółki, spółki powiązanej oraz zakładu stałego

Do celów niniejszej dyrektywy:

a) pojęcie „spółka Państwa Członkowskiego” oznacza każdą spółkę:

   i) przyjmującą jedną z form wymienionych w Załączniku do niniejszej dyrektywy; oraz

   ii) która zgodnie z prawem podatkowym Państwa Członkowskiego jest uznawana za mającą siedzibę w tym Państwie Członkowskim oraz nie jest, w rozumieniu umowy w sprawie unikania podwójnego opodatkowania dochodów zawartej z państwem trzecim, uznawana za mającą siedzibę do celów podatkowych poza Wspólnotą; oraz

   iii) która podlega jednemu z następujących podatków bez zwolnienia lub podatkowi, który jest identyczny lub w istotnym stopniu podobny oraz który jest nałożony po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy w uzupełnieniu do, lub zamiast tych istniejących podatków:

      — impôt des sociétés/vennootschapsbelasting w Belgii,

      — selskabsskat w Danii,

      — Körperschaftsteuer w Niemczech,

      — Φόρος εισοδήμιτος νομκών προσώπων w Grecji,

▼B

— impuesto sobre sociedades w Hiszpanii,

— impôt sur les sociétés we Francji,

▼M4

— porez na dobit w Chorwacji,

▼B

— corporation tax w Irlandii,

— imposta sul reddito delle persone giuridiche we Włoszech,

— impôt sur le revenu des collectivités w Luksemburgu,

— vennootschapsbelasting w Niderlandach,

— Körperschaftsteuer w Austrii,

— imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas w Portugalii,

— yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund w Finlandii,

— statlig inkomstskatt w Szwecji,

— corporation tax w Zjednoczonym Królestwie,

▼M2

— Daň z příjmů právnických osob w Republice Czeskiej,

— Tulumaks w Estonii,

— φόρος εισοδήματος na Cyprze,

— uzņēmumu ienākuma nodoklis na Łotwie,

— Pelno mokestis na Litwie,

— Társasági adó na Węgrzech,

— Taxxa fuq id-dħul na Malcie,

— Podatek dochodowy od osób prawnych w Polsce,

— Davek od dobička pravnih oseb w Słowenii,

— Daň z príjmov právnických osôb w Słowacji,

▼M3

— корпоративен данък w Bułgarii,

— impozit pe profit, impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți w Rumunii,

▼B

b) spółka jest „spółką powiązaną” z drugą spółką, jeżeli przynajmniej:

i) pierwsza spółka ma bezpośredni minimalny udział w wysokości 25 % w kapitale drugiej spółki, lub

ii) druga spółka ma bezpośredni minimalny udział w wysokości 25 % w kapitale pierwszej spółki, lub

iii) trzecia spółka ma bezpośredni minimalny udział w wysokości 25 % zarówno w kapitale pierwszej, jak i drugiej spółki.

▼B

Udziały w kapitale muszą odnosić się tylko do spółek mających siedzibę na terytorium Wspólnoty.

Jednakże Państwa Członkowskie mają możliwość zastąpienia kryterium minimalnego udziału w kapitale minimalnym pakietem akcji z prawem głosu;

c) pojęcie „zakład stały” oznacza stałe miejsce prowadzenia działalności znajdujące się w Państwie Członkowskim, przez które działalność spółki innego Państwa Członkowskiego jest prowadzona w całości lub częściowo.

Artykuł 4

Wyłączenie płatności jako odsetek i należności licencyjnych

1. Państwo źródła nie jest zobowiązane do zapewnienia korzyści wynikających z niniejszej dyrektywy w następujących przypadkach:

a) płatności, które są uznawane za podział zysków lub jako zwrot kapitału zgodnie z prawem Państwa źródła;

b) płatności wynikające z wierzytelności, z którymi jest związane prawo do udziału w zyskach dłużnika;

c) płatności wynikające z wierzytelności, które uprawniają wierzyciela do zamiany jego prawa do odsetek na prawo do udziału w zyskach dłużnika;

d) płatności wynikające z wierzytelności, wobec których nie przewiduje się spłaty kwoty głównej lub też ich zwrot ma nastąpić później niż 50 lat po dacie emisji.

2. W przypadku gdy z powodu szczególnych powiązań między płatnikiem a właścicielem odsetek lub należności licencyjnych, lub między jednym z nich a osobą trzecią, kwota odsetek lub należności licencyjnych przekracza kwotę, która mogłaby być zaakceptowana przez płatnika oraz właściciela tych płatności w przypadku braku takiego powiązania, przepisy niniejszej dyrektywy stosuje się tylko do tej ostatniej kwoty, jeżeli istnieje.

Artykuł 5

Nadużycia finansowe

1. Niniejsza dyrektywa nie stanowi przeszkody w stosowaniu przepisów, krajowych lub opartych na umowach, niezbędnych do zapobiegania nadużyciom finansowym.

2. Państwa Członkowskie mogą, w przypadku transakcji, których zasadniczą przyczyną lub jedną z zasadniczych przyczyn jest uchylenie się od podatków, unikanie płacenia podatków lub nadużycie, cofnąć korzyści wynikające z niniejszej dyrektywy lub odmówić zastosowania niniejszej dyrektywy.

▼B

Artykuł 6

▼M1

Regulacje przejściowe dla Republiki Czeskiej, Grecji, Hiszpanii, Łotwy, Litwy, Polski, Portugalii oraz Słowacji

1. Grecji, Łotwie, Polsce i Portugalii zezwala się na niestosowanie przepisów art. 1 do daty stosowania określonej w art. 17 ust. 2 i 3 dyrektywy Rady 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek ([1]). Przez ośmioletni okres przejściowy, rozpoczynający się w wyżej wymienionym dniu, stawka podatku w odniesieniu do wypłat odsetek lub należności licencyjnych dokonanych na rzecz spółki powiązanej innego Państwa Członkowskiego lub na rzecz stałego zakładu spółki powiązanej Państwa Członkowskiego, znajdującego się w innym Państwie Członkowskim, nie może przekraczać 10 % w okresie pierwszych czterech lat oraz 5 % w okresie ostatnich czterech lat.

Litwie zezwala się na niestosowanie przepisów art. 1 do daty stosowania określonej w art. 17 ust. 2 i 3 dyrektywy Rady 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek. Przez sześcioletni okres przejściowy, rozpoczynający się w wyżej wymienionym dniu, stawka podatku w odniesieniu do wypłat należności licencyjnych dokonanych na rzecz spółki powiązanej innego Państwa Członkowskiego lub na rzecz stałego zakładu spółki powiązanej Państwa Członkowskiego, znajdującego się w innym Państwie Członkowskim, nie może przekraczać 10 %. W okresie pierwszych czterech lat sześcioletniego okresu przejściowego, stawka podatku w odniesieniu do wypłat odsetek dokonanych na rzecz spółki powiązanej innego Państwa Członkowskiego lub na rzecz stałego zakładu znajdującego się w innym Państwie Członkowskim, nie może przekraczać 10 %; a w okresie kolejnych dwóch lat, stawka podatku w odniesieniu do takich wypłat odsetek nie może przekraczać 5 %.

Hiszpanii i Republice Czeskiej zezwala się, tylko w odniesieniu do należności licencyjnych, na niestosowanie przepisów art. 1 do daty stosowania określonej w art. 17 ust. 2 i 3 dyrektywy 2003/48/WE. Przez sześcioletni okres przejściowy, rozpoczynający się w wyżej wymienionym dniu, stawka podatku w odniesieniu do wypłat należności licencyjnych dokonanych na rzecz spółki powiązanej innego Państwa Członkowskiego lub na rzecz stałego zakładu spółki powiązanej Państwa Członkowskiego, znajdującego się w innym Państwie Członkowskim, nie może przekraczać 10 %. Słowacji zezwala się, tylko w odniesieniu do należności licencyjnych, na niestosowanie przepisów art. 1 w dwuletnim okresie przejściowym, rozpoczynającym się w dniu 1 maja 2004 r.

Jednakże niniejsze regulacje przejściowe obowiązują z zastrzeżeniem dalszego stosowania jakichkolwiek stawek podatku niższych niż stawki określone w akapicie pierwszym, drugim i trzecim, przewidzianych w dwustronnych umowach zawartych między Republiką Czeską, Grecją, Hiszpanią, Łotwą, Litwą, Polską, Portugalią lub Słowacją oraz innymi Państwami Członkowskimi. Przed końcem każdego okresu przejściowego, wymienionego w niniejszym ustępie, Rada może zadecydować jednomyślnie, na wniosek Komisji, o możliwym przedłużeniu tych wspomnianych okresów przejściowych.

2. W przypadku gdy spółka Państwa Członkowskiego lub stały zakład spółki Państwa Członkowskiego, znajdujący się w tym Państwie Członkowskim:

— otrzymuje odsetki lub należności licencyjne ze spółki powiązanej z Grecji, Łotwy, Litwy, Polski lub Portugalii,

([1]) Dz.U. L 157 z 26.6.2003, str. 38.

▼M1

— otrzymuje należności licencyjne ze spółki powiązanej z Republiki Czeskiej, Hiszpanii lub Słowacji,

— otrzymuje odsetki lub należności licencyjne od stałego zakładu spółki powiązanej Państwa Członkowskiego, który znajduje się w Grecji, Łotwie, Litwie, Polsce lub Portugalii, lub

— otrzymuje należności licencyjne od stałego zakładu spółki powiązanej Państwa Członkowskiego, który znajduje się w Republice Czeskiej, Hiszpanii lub Słowacji,

pierwsze Państwo Członkowskie uwzględnia kwotę równą podatkowi płaconemu od tego dochodu zgodnie z ust. 1, w Republice Czeskiej, Grecji, Hiszpanii, Łotwie, Litwie, Polsce, Portugalii lub Słowacji, jako potrącenie z podatku od dochodu spółki lub stałego zakładu, który otrzymał ten dochód.

3. Potrącenie przewidziane w ust. 2, nie może przekraczać niższej z dwóch następujących kwot:

a) podatku płaconego od takiego dochodu na podstawie ust. 1 w Republice Czeskiej, Grecji, Hiszpanii, Łotwie, Litwie, Polsce, Portugalii lub Słowacji, lub

b) tej części podatku od dochodu spółki lub stałego zakładu, który otrzymał odsetki lub należności licencyjne, obliczonego przed potrąceniem, który jest związany z tymi płatnościami na mocy prawa krajowego Państwa Członkowskiego, do którego należy spółka lub w którym znajduje się stały zakład.

▼B

Artykuł 7

Wykonanie

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 1 stycznia 2004 r. i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą, wraz z tabelą wskazującą sposób, w jaki przepisy niniejszej dyrektywy odpowiadają przyjętym przepisom krajowym.

Artykuł 8

Przegląd

Do dnia 31 grudnia 2006 r. Komisja składa Radzie sprawozdanie w sprawie działania niniejszej dyrektywy, w szczególności w celu rozszerzenia jej zakresu na spółki lub przedsiębiorstwa inne niż określone w art. 3 oraz w Załączniku.

▼B

Artykuł 9

Klauzula rozgraniczająca

Niniejsza dyrektywa nie narusza stosowania przepisów krajowych lub przepisów opartych na umowach, które wykraczają poza przepisy niniejszej dyrektywy i mają na celu zniesienie lub ograniczenie podwójnego opodatkowania odsetek i należności licencyjnych.

Artykuł 10

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 11

Adresaci

Niniejsza dyrektywa jest skierowana do Państw Członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK

Wykaz spółek objętych art. 3 lit. a) dyrektywy

a) spółki prawa belgijskiego określane jako: „naamloze vennootschap/société anonyme, commanditaire vennootschap op aandelen/société en commandite par actions, besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid/société privée à responsabilité limitée” oraz te podmioty prawa publicznego, które działają na podstawie prawa prywatnego;

▼M3

aa) spółki prawa bułgarskiego, znane jako: „събирателното дружество”, „командитното дружество”, „дружеството с ограничена отговорност”, „акционерното дружество”, „командитното дружество с акции”, „кооперации”, „кооперативни съюзи”, „държавни предприятия” utworzone zgodnie z przepisami prawa bułgarskiego i prowadzące działalność gospodarczą;

ab) spółki prawa rumuńskiego znane jako:„societăți pe acțiuni”, „societăți în comandită pe acțiuni”, „societăți cu răspundere limitată”.

▼B

b) spółki prawa duńskiego określane jako: „aktieselskab” i „anpartsselskab”;

c) spółki prawa niemieckiego określane jako: „Aktiengesellschaft, Kommanditgesellschaft auf Aktien, Gesellschaft mit beschränkter Haftung” i „bergrechtliche Gewerkschaft”;

d) spółki prawa greckiego określane jako: „ανώνυμη εταιρία”;

e) spółki prawa hiszpańskiego określane jako: „sociedad anónima, sociedad comanditaria por acciones, sociedad de responsabilidad limitada” oraz te podmioty prawa publicznego, które działają na podstawie prawa prywatnego;

f) spółki prawa francuskiego określane jako: „société anonyme, société en commandite par actions, société à responsabilité limitée” oraz przemysłowe i handlowe zakłady i przedsiębiorstwa publiczne;

g) spółki prawa irlandzkiego określane jako: public companies limited by shares or by guarantee, private companies limited by shares or by guarantee, podmioty zarejestrowane na podstawie Industrial and Provident Societies Acts lub podmioty typu „building societies” zarejestrowane na podstawie Building Societies Acts;

h) spółki prawa włoskiego określane jako: „società per azioni, società in accomandita per azioni, società a responsabilità limitata” oraz podmioty publiczne i prywatne wykonujące działalność przemysłową i handlową;

i) spółki prawa luksemburskiego określane jako: „société anonyme, société en commandite par actions and société à responsabilité limitée”;

j) spółki prawa niderlandzkiego określane jako: „naamloze vennootschap” oraz „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”;

k) spółki prawa austriackiego określane jako: „Aktiengesellschaft” oraz „Gesellschaft mit beschränkter Haftung”;

l) spółki handlowe lub spółki prawa cywilnego mające formę handlową, spółdzielnie oraz przedsiębiorstwa publiczne zawiązane zgodnie z prawem portugalskim;

▼B

m) spółki prawa fińskiego określane jako: „osakeyhtiö/aktiebolag, osuuskunta/andelslag, säästöpankki/sparbank” oraz „vakuutusyhtiö/försäkringsbolag”;

n) spółki prawa szwedzkiego określane jako: „aktiebolag” oraz „försäkringsaktiebolag”;

o) spółki zawiązane na podstawie prawa Zjednoczonego Królestwa;

▼M2

p) spółki w rozumieniu prawa czeskiego określane jako: „akciová společnost”, „společnost s ručením omezeným”, „veřejná obchodní společnost”, „komanditní společnost”, „družstvo”;

q) spółki w rozumieniu prawa estońskiego określane jako: „täisühing”, „usaldusühing”, „osaühing”, „aktsiaselts”, „tulundusühistu”;

r) spółki w rozumieniu prawa cypryjskiego określane jako: spółki utworzone zgodnie z prawem spółek, przedsiębiorstwa państwowe, jak również inne przedsiębiorstwa uznawane za spółki zgodnie z przepisami dotyczącymi podatków dochodowych;

s) spółki w rozumieniu prawa łotewskiego określane jako: „akciju sabiedrība”, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību”;

t) spółki utworzone zgodnie z prawem litewskim;

u) spółki w rozumieniu prawa węgierskiego określane jako: „közkereseti társaság”, „betéti társaság”, „közös vállalat”, „korlátolt felelősségű társaság”, „részvénytársaság”, „egyesülés”, „közhasznú társaság”, „szövetkezet”;

v) spółki w rozumieniu prawa maltańskiego określane jako: „Kumpaniji ta' Responsabilita' Limitata”, „Soċjetajiet in akkomandita li l-kapital tagħhom maqsum f'azzjonijiet”;

w) spółki w rozumieniu prawa polskiego określane jako: „spółka akcyjna”, „spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”;

x) spółki w rozumieniu prawa słoweńskiego określane jako: „delniška družba”, „komanditna delniška družba”, „komanditna družba”, „družba z omejeno odgovornostjo”, „družba z neomejeno odgovornostjo”;

y) spółki w rozumieniu prawa słowackiego określane jako: „akciová spoločnos”, „spoločnosť s ručením obmedzeným”, „komanditná spoločnos”, „verejná obchodná spoločnos”, „družstvo”;

▼M4

z) spółki w rozumieniu prawa chorwackiego określane jako: „dioničko društvo”, „društvo s ograničenom odgovornošću”, jak również inne spółki utworzone według prawa chorwackiego podlegające opodatkowaniu chorwackim podatkiem dochodowym.